

Knihovna Ořechov

Už je to tu opět znova,
zas chytřejší chceme být,
jedeme do Ořechova,
něčemu se naučit.

Před knihovnou jsme coby dup,
tam uvnitř na nás čekají,
už otvírá se hlavní vstup,
žáci se dovnitř strkají.

Jak se všichni nahrnuli,
což trvalo jenom chvíli,
u vchodu si boty zuli,
na pódium posadili.

Když všechna děcka hačala
a v tichosti si pěkně hová,
paní přednášku začala,
o comicsu, že nám poví.

Vtom hlas jí v hrdle poskočí,
zachvěly se knížek stohy,
slzy se derou do očí,
„Někomu umřely nohy!“

Učitel v tom hrozném puchu,
si raději židli vzal,
zalapal po čerstvém vzduchu,
pak si sedl opodál.

Po přednášce hoši měli,
složit vlastní comics prostý,
dospělí se hrůzou chvělí,
bude slušný nebo sprostý?

Tupě zírání každé robě,
neb nechápe zadání,
pak papíry lepí k sobě,
sem tam někdo zaclání.

Nakonec to dokázali,
každý odved práce kus
a už rychle věci balí,
spěcháme na autobus.

Dál už nestalo se nic,
jen jak žáci spěchali,
rozjařeni škole vstříc,
svačinu tam nechali.